

Ročník 1990

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Částka 17

Vydána dne 14. března 1990

Cena Kčs 3,-

OBSAH:

72. Zákon, kterým se mění a doplňuje branný zákon
73. Zákon o civilní službě
74. Zákon, kterým se stanoví nové znění vojenské přísahy a služební přísahy příslušníků Sboru národní bezpečnosti a Sborů nápravné výchovy, upravuje název československé armády, upravuje řádná dovolená vojáků v základní službě a jímž se mění zákon č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti
75. Vyhláška Ministerstva priemyslu Slovenskej republiky, ktorou sa zrušuje vyhláška Ministerstva priemyslu Slovenskej socialistickej republiky č. 155/1970 Zb. o zriaďovaní a pôsobnosti tlačiarň a rozmnožovní a o povinnej evidencii tlačiarenských strojov v znení vyhlášky č. 161/1971 Zb.
76. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Jemenskou lidovou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních
77. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o uznávání studií a diplomů týkajících se vysokého školství ve státech evropského regionu
78. Oznamenie Ministerstva kultúry Slovenskej socialistickej republiky o vydaní výnosu, ktorým sa určujú nomenklatúry funkcií, kvalifikačné stupne a mzdové tarify umeleckých pracovníkov v organizáciách kultúry v pôsobnosti Ministerstva kultúry Slovenskej socialistickej republiky a v organizáciách kultúry riadených národnými výbormi

72

ZÁKON

ze dne 14. března 1990,
kterým se mění a doplňuje branný zákon

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Branný zákon č. 92/1949 Sb., ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 121/1978 Sb.), se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 1 zní:

„(1) K obraně svobody a nezávislosti Československé socialistické republiky a ochraně jejího ústavního zřízení vytváří československý stát ozbrojené síly.“

2. § 1 odst. 2 písm. b) zní:

„b) bojovat za samostatnost, celistvost a jednotu státu a ústavní zřízení proti vnějším nepřítelům a plnit vojenské úkoly plynoucí ze spojeneckých závazků Československé socialistické republiky a“.

3. § 1 odst. 2 písm. c) zní:

„c) spolupůsobit při udržování bezpečnosti uvnitř státu v případě přímého násilného útoku proti ústavnímu zřízení Československé socialistické republiky.“.

4. § 1 odst. 3 první věta zní: „Vojáků v činné službě smí být použito také při pohromách ohrožujících lidské životy nebo důležité hospodářské statky.“.

5. § 5 odst. 3 zní:

„(3) Ženám může být uložena odvodní a služební povinnost jen v době branné pohotovosti státu, pokud ji nepřevzaly dobrovolně.“.

6. V § 8 odstavec 1 a označení odstavce 2 se vypouští.

7. Za § 8 se vkládá nový § 9, který včetně nadpisu zní:

„§ 9

Ústavní práva a svobody vojáků v činné službě

(1) Výkon ústavou zaručených práv a svobod vojáků v činné službě může být omezen jen na základě zákona.

(2) Vojákům v činné službě je zaručena svoboda projevu náboženského vyznání, včetně účasti na náboženských obřadech a umožnění vstupu do vojenských objektů duchovním státem uznaných církví, pokud tomu nebrání povinnosti při výkonu služby.

(3) Vojákům v činné službě¹⁾ s výjimkou vojáků povolanců na vojenské cvičení se po dobu výkonu této služby přerušuje členství a činnost v politických stranách a v politických hnutích.“.

8. § 11 odst. 2 se vypouští.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se přeznačí na 2 a 3.

9. V § 21 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Povinnost k základní (náhradní) službě jsou muži povinni plnit po dovršení věku 18 let, pokud ji nepřevzali dobrovolně.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

10. § 22 odst. 1 se doplňuje písmenem e), které zní:

„e) osoby, které jsou podle pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu povinny civilní službou.“.

11. § 24 zní:

„§ 24

(1) U poslanců zákonodárných sborů se vojenská činná služba odloží, případně se jejich vojenská činná služba přeruší na dobu, po kterou jsou poslanci zákonodárných sborů. Vojenské cvičení takto zameškané se promíjí. Ustanovení o promíjení neplatí, byl-li vyhlášen stav branné pohotovosti státu.

(2) Odboroví funkcionáři se nepovolávají na vojenské cvičení a k výkonu základní služby po dobu trvání stávky nebo stávkové pohotovosti.

(3) Funkcionáři politických stran a politických hnutí a kandidáti do zákonodárných sborů se nepovolávají na vojenské cvičení a k výkonu základní služby po dobu trvání volební kampaně až do skončení voleb.

(4) U kandidátů do zákonodárných sborů se nástup vojenské činné služby odloží, popř. se jejich vojenská činná služba přeruší na dobu volební kampaně až do skončení voleb.“.

12. V § 27 odst. 2 se slova „základní služba trvá 24 měsíců“ nahrazují slovy „základní služba trvá 18 měsíců“.

13. V § 27 odst. 3 se slovo „měnit“ nahrazuje slovem „zkrátit“.

14. V § 34 odst. 3 se za slova „v roce, kdy odklad končí“ vkládají slova „nebo v roce následujícím“.

15. V § 46 odst. 1 se slova „ústavu a republikánskou státní formu a socialistické zřízení“ nahrazují slovy „nebo ústavní zřízení“.

16. § 55 včetně nadpisu zní:

„§ 55

Vystěhování

V době mimořádných opatření potřebují osoby podléhající branné povinnosti k vystěhování povolení vojenské správy.“.

Čl. II

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění branného zákona, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

¹⁾ § 20 odst. 2 branného zákona.

Čl. III

Zrušuje se § 29 odst. 2 a § 56 až 59 vládního nařízení č. 21/1958 Sb., jímž se provádí branný zákon.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

73

ZÁKON

ze dne 14. března 1990
o civilní službě

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Civilní službou je veřejně prospěšná služba občana, kterou je podle tohoto zákona povinen, jestliže mu náboženské vyznání nebo morální přesvědčení brání ve výkonu vojenské činné služby.¹⁾

(2) Občan vykoná civilní službu formou pomocných činností v organizacích nezainteresovaných na zisku, a to v oblasti zdravotnictví, sociální oblasti, v oblasti ochrany životního prostředí, při likvidaci následků živelních pohrom a v jiných obecně prospěšných činnostech, které stanoví vláda Československé socialistické republiky.

(3) Civilní služba je o polovinu delší než vojenská činná služba, místo níž se vykonává.

(4) Výkonem civilní služby nesmějí občanu, který ji vykonává, vzniknout neodůvodněné výhody proti těm občanům, kteří vykonávají vojenskou činnou službu.

ČÁST PRVNÍ

ORGANIZACE CIVILNÍ SLUŽBY

§ 2

(1) Písemným prohlášením může občan odmítnout výkon vojenské činné služby z důvodů uvedených v § 1 odst. 1.

(2) Prohlášení podává okresní vojenské správě, která jej postoupí příslušnému národnímu výboru.

¹⁾ § 20 odst. 2 branného zákona.

(3) Podáním prohlášení se občan zbavuje povinnosti vykonat vojenskou činnou službu.

ČÁST DRUHÁ

POVOLÁNÍ, NASTOUPENÍ A VÝKON
CIVILNÍ SLUŽBY

§ 3

Povolání do civilní služby

(1) Povinnost k výkonu civilní služby vzniká občanům po dovršení věku 18 let a trvá do věku 38 let.

(2) Občané, kteří mají vykonávat civilní službu, jsou povinni uposlechnout povolávacího příkazu, dostavit se v určeném termínu do stanoveného místa v určené organizaci a plnit řádně úkoly s výkonem této služby spojené.

(3) Povolávací příkaz k nastoupení civilní služby vydává národní výbor, v jehož obvodu působnosti má občan, který má být povolán k výkonu civilní služby, trvalý pobyt. Skutečnost, že občan vykonává civilní službu, se vyznačí v jeho občanském průkazu, ve kterém se vyznačuje i její ukončení.

(4) Povinnost občana nastoupit a vykonávat civilní službu v příslušné organizaci vzniká dnem, kterým národní výbor přidělil občana k výkonu služby v této organizaci, a končí rozhodnutím národního výboru o ukončení tohoto přidělení.

(5) Dnem nástupu občana k výkonu civilní služby začíná občanu běžet období nepřetržitého trvání této služby, pokud nedojde k jejímu přerušení podle § 4.

(6) Občanu přísluší náhrada jízdného při nástupu k výkonu civilní služby a návratu z ní. Náhradu poskytuje organizace, v níž bude nebo byla tato služba vykonávána.

§ 4

Odklad, přerušení a zproštění výkonu civilní služby

(1) Občanům lze na jejich žádost z důvodů zdravotních, rodinných, sociálních a jiných důvodů hodných zvláštního zřetele povolit odklad nebo přerušení výkonu civilní služby.

(2) Příslušný národní výbor povoluje odklad nebo přerušení výkonu civilní služby tak, aby ji občan nastoupil nejpozději ve věku 27 a ukončil do věku 38 let.

(3) Příslušný národní výbor zproští občana civilní služby, pokud se stal trvale neschopným k jejímu výkonu.

§ 5

Ústavní práva a svobody

Výkon ústavou zaručených práv a svobod občanů v civilní službě může být omezen jen na základě zákona.

§ 6

Povinnosti občana v civilní službě

(1) Občan je povinen podle pokynů organizace osobně vykonávat v organizaci všechny činnosti v souladu s tímto zákonem, pokud pro něj nejsou nevhodné vzhledem k jeho zdravotnímu stavu a fyzickým schopnostem.

(2) Občan může opustit obec, kde vykonává civilní službu, jen se souhlasem vedoucího organizace nebo jeho statutárního zástupce.

(3) Občan vykonávající civilní službu nesmí být výdělečně činný v pracovním nebo obdobném poměru.

(4) Duchovní církví a náboženských společností mají právo vykonávat pastorační činnost po splnění povinností stanovených v tomto zákoně.

§ 7

(1) Na povinnosti občana vyplývající z výkonu činností podle § 6 odst. 1 se přiměřeně vztahují ustanovení zákoníku práce o základních povinnostech pracovníků.²⁾

(2) Při závažném nebo opětovném méně závažném porušení povinností vyplývajících pro občana z výkonu civilní služby může vedoucí organizace uložit občanovi kárné opatření spočívající v prodloužení doby trvání civilní služby až o sedm dní.

(3) Proti rozhodnutí vedoucího organizace o prodloužení civilní služby se může občan odvolat k národnímu výboru, který ho k výkonu služby přikázal, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení rozhodnutí. Odvolání má odkladný účinek.

(4) Národní výbor, který občana k výkonu civilní služby přikázal, může na jeho žádost prominout povinnost vykonat prodlouženou dobu trvání civilní služby, o níž bylo rozhodnuto podle odstavce 2.

§ 8

Povinnosti organizace

(1) Organizace, v níž se vykonává civilní služba, je povinna zajistit občanu tuto službu konajícímu bezplatné ubytování, poskytnout mu bezplatně pracovní oděv, stravu nejméně třikrát denně a služné ve výši odpovídající služnému vojína v základní službě. Organizace poskytne občanu též přiměřený příspěvek na ošacení.

(2) Pokud pracovníku organizace při výkonu práce náleží příplatky za práci v mimořádně ztížených a zdravotně vysoce rizikových pracovních podmínkách podle mzdových předpisů nebo pokud má nárok na dodatkovou dovolenou, je organizace povinna poskytnout tyto příplatky nebo dodatkovou dovolenou i občanu vykonávajícímu civilní službu ve stejných podmínkách.

(3) Pokud organizace nemůže zajistit bezplatné ubytování nebo stravování, hradí občanu, který u ní vykonává civilní službu, skutečné náklady vynaložené na jeho přiměřené ubytování nebo stravování anebo mu poskytne stanovenou paušální částku.

§ 9

Doba výkonu činnosti a služební pohotovost

(1) Skutečný výkon činnosti v civilní službě nesmí překročit týdenní pracovní dobu stanovenou v pracovních předpisech pro obdobnou práci; do skutečného výkonu činnosti se nezapočítává doba služební pohotovosti.

(2) Doba skutečného výkonu činnosti a doba nařízené služební pohotovosti tvoří služební směnu. Občan má nárok na nepřetržitý odpočinek mezi dvěma služebními směnami v rozsahu nejméně 8 hodin a jednou týdně na nepřetržitý odpočinek v rozsahu nejméně 24 hodin.

(3) Vedoucí organizace může nařídit občanu služební pohotovost; přitom musí být občanu zachována doba nepřetržitého odpočinku podle odstavce 2.

²⁾ § 73 zákoníku práce.

§ 10

Řádná a zvláštní dovolená

(1) Řádná dovolená se občanům v civilní službě poskytuje v rozsahu odpovídajícímu dovolené vojáka v základní službě.

(2) Dobu čerpání řádné dovolené určuje vedoucí organizace.

(3) Vedoucí organizace může občanu v civilní službě poskytnout zvláštní dovolenou z důvodů a v rozsahu, které odpovídají zvláštní dovolené poskytované vojákům v základní službě.

§ 11

Náhrada škody

O odpovědnosti občana v civilní službě za škodu způsobenou organizací a o odpovědnosti organizace za škodu způsobenou občanovi v civilní službě platí přiměřené právní předpisy upravující odpovědnost za škodu mezi vojáky základní služby a vojenskou správou.

ČÁST TŘETÍ**TRESTNÉ ČINY OSOB VYKONÁVAJÍCÍCH
CIVILNÍ SLUŽBU****Nenastoupení civilní služby**

§ 12

Kdo v úmyslu vyhnout se trvale civilní službě tuto službu nenastoupí do 24 hodin po uplynutí lhůty stanovené v povolávacím příkaze, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři roky.

§ 13

Kdo nenastoupí, byť i z nedbalosti, civilní službu do 24 hodin po uplynutí lhůty stanovené v povolávacím příkaze, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Vyhýbání se výkonu civilní služby

§ 14

(1) Kdo se v úmyslu vyhnout se civilní službě nebo plnění povinností z ní plynoucích poškodí na zdraví, předstírá nemoc, padělá listinu, opije se nebo použije jiného úskoku, nebo kdo odpírá konat civilní službu, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři roky.

(2) Kdo ze zavrženíhodné pohnutky odmítá plnit

pokyny při výkonu civilní služby nebo kdo takové pokyny soustavně neplní, bude potrestán odnětím svobody až na osmnáct měsíců.

§ 15

(1) Kdo bez povolení opustí místo výkonu civilní služby na dobu delší než dva dny nebo se po tuto dobu bez povolení zdržuje mimo toto místo, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(2) Kdo bez povolení opustí místo výkonu civilní služby na dobu delší než čtrnáct dnů nebo se po tuto dobu bez povolení zdržuje mimo toto místo, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři roky.

(3) Kdo v úmyslu vyhnout se civilní službě bez povolení opustí místo výkonu této služby nebo se bez povolení zdržuje mimo toto místo, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři roky.

ČÁST ČTVRTÁ**Ustanovení společná a závěrečná**

§ 16

(1) Za branné pohotovosti státu mohou podávat prohlášení o odmítnutí vojenské činné služby pouze branci, a to odvodní komisi při odvodním řízení.

(2) Občané, kteří jsou povinni výkonem civilní služby, mohou být za branné pohotovosti státu povoláni k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených sil.³⁾

§ 17

V řízení podle tohoto zákona postupují národní výbory podle obecných předpisů správního řízení,⁴⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 18

(1) Doba výkonu civilní služby se pro účely sociálního a důchodového zabezpečení započítává obdobně jako doba vojenské činné služby.

(2) Doba výkonu civilní služby se pro účely výměry dovolené z pracovního poměru započítává do doby trvání pracovního poměru.

§ 19

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

³⁾ § 45 branného zákona.

⁴⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

74

ZÁKON

ze dne 14. března 1990,

kterým se stanoví nové znění vojenské přísahy a služební přísahy příslušníků Sboru národní bezpečnosti a Sborů nápravné výchovy, upravuje název československé armády, upravuje řádná dovolená vojáků v základní službě a jímž se mění zákon č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 122/1978 Sb.), se mění takto:

1. § 2 odst. 2 zní:

„(2) Vojáci jsou povinni vykonat přísahu:

„Já, voják československé armády, vědom si svých občanských a vlasteneckých povinností, slavnostně prohlašuji, že budu věrný Československé socialistické republice.

Budu vojákem statečným a ukázněným a budu plnit ustanovení vojenských řádů. Svědomitě se budu učit ovládat vojenskou techniku a zbraně a připravovat se pro ochranu svobody a nezávislosti Československé socialistické republiky.

Pro ochranu vlasti jsem připraven nasadit i svůj život.

Tak přísahám!“.

2. § 12 odst. 1 zní:

„(1) Vojáci v základní službě mají nárok na řádnou dovolenou ve výměře 15 dnů za každých 9 měsíců základní služby; po každých třech měsících si však mohou vyčerpat její poměrnou část.“.

3. § 23 zní:

„§ 23

Za vojáky z povolání mohou být přijati jen občané Československé socialistické republiky bezvýhradně této republiky oddaní, s potřebnou zdatností tělesnou i duševní, kteří splňují morální a odborné požadavky stanovené prováděcími předpisy a složí vojenskou přísahu.“.

Čl. II

Název „Československá lidová armáda“ se mění na „Československá armáda“.

Tam, kde se v právních předpisech používá název „Československá lidová armáda“, rozumí se tím „Československá armáda“.

Čl. III

Zákon č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti, ve znění zákona č. 63/1983 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 4 se doplňuje nový odstavec 4 tohoto znění:

„(4) Příslušníkům se po dobu trvání služebního poměru přerušuje členství a činnost v politických stranách¹⁾ a v politických hnutích.²⁾

2. § 5 odst. 3 zní:

„(3) Služební přísaha zní:

„Já, příslušník Sboru národní bezpečnosti, slavnostně prohlašuji, že budu věrný Československé socialistické republice.

Budu čestným, statečným a ukázněným příslušníkem Sboru národní bezpečnosti. Při plnění svých služebních povinností se budu řídit ústavou a zákony a budu chránit ústavní zřízení Československé socialistické republiky, práva občanů a veřejný pořádek.

K tomu jsem připraven vynaložit všechny své síly i schopnosti a nasadit i svůj život.

Tak přísahám!“.

Čl. IV

(1) Příslušníku Sboru národní bezpečnosti nebo Sboru nápravné výchovy, který složil služební přísahu podle jejího dosavadního znění, je služební orgán povinen předložit ke složení služební přísahu podle tohoto zákona do dvou měsíců ode dne, kdy tento zákon nabude účinnosti, příslušníku přitom musí být poskytnuta doba jednoho měsíce pro uvážení, zda služební přísahu podle tohoto zákona složí. Odmítne-li příslušník složit služební přísahu podle tohoto zákona, jeho služební poměr skončí dnem, kdy k odmítnutí došlo. Nesloží-li příslušník služební přísahu v době stanovené mu pro uvážení, skončí jeho služební poměr posledním dnem této doby. V případě, že služební přísahu nemohl příslušník složit ze závažných důvodů ve stanovené době, běží mu nová doba jednoho měsíce po odpadnutí důvodů, pro které nemohl služební přísahu složit. Skončení služebního poměru se v těchto přípa-

¹⁾ Zákon č. 15/1990 Sb., o politických stranách.

²⁾ § 8 zákona č. 15/1990 Sb.

dech posuzuje jako skončení služebního poměru uvolněním ze závažných osobních důvodů.

(2) Vojáku z povolání,³⁾ vojáku v další službě⁴⁾ a vojáku ve výslužbě povolanému přechodně k činné službě⁵⁾ (dále jen „voják“), který složil vojenskou přísahu podle jejího dřívějšího znění, je velitel povinen předložit ke složení vojenskou přísahu podle tohoto zákona do dvou měsíců ode dne, kdy tento zákon nabude účinnosti; vojáku přitom musí být poskytnuta doba jednoho měsíce pro uvážení, zda vojenskou přísahu podle tohoto zákona složí. V případě, že vojenskou přísahu nemohl voják složit ze závažných důvodů ve stanovené době, běží mu nová doba jednoho měsíce po odpadnutí důvodů, pro které nemohl vojenskou přísahu složit. Odmítne-li voják složit vojenskou přísahu podle tohoto zákona, bude propuštěn ministrem národní obrany ze služebního poměru.

Čl. V

Zákon č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti, se mění takto:

1. § 51 odst. 2 a 3 zní:

„(2) K plnění úkolů Sboru národní bezpečnosti

při udržování bezpečnosti uvnitř státu v případě násilného útoku proti ústavnímu zřízení Československé socialistické republiky může vláda Československé socialistické republiky povolat vojáky v činné službě.

(3) Vojáci v činné službě povolání podle odstavce 2 mají při plnění úkolů Sboru národní bezpečnosti stejná práva a povinnosti jako příslušníci tohoto sboru, pokud vláda Československé socialistické republiky nerozhodne jinak.“.

2. § 52 se vypouští.

3. V § 53 se vypouštějí slova „vojáků uvedených v § 52 a z“.

Čl. VI

Zrušuje se vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 67/1977 Sb., o povolání příslušníků Lidových milic k plnění úkolů Sboru národní bezpečnosti.

Čl. VII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

75

VYHLÁŠKA

Ministerstva priemyslu Slovenskej republiky

zo 6. marca 1990,

ktorou sa zrušuje vyhláška Ministerstva priemyslu Slovenskej socialistickej republiky č.155/1970 Zb. o zriaďovaní a pôsobnosti tlačiarň a rozmnožovní a o povinnej evidencii tlačiarenských strojov v znení vyhlášky č. 161/1971 Zb.

Ministerstvo priemyslu Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 272/1949 Zb. o vedení výroby a distribúcie v odbore pôsobnosti ministra informácií a osvetu ustanovuje:

§ 1

Zrušuje sa vyhláška Ministerstva priemyslu Slovenskej socialistickej republiky č. 155/1970 Zb. o zriaďovaní a pôsobnosti tlačiarň a rozmnožovní a o povin-

nej evidencii tlačiarenských strojov v znení vyhlášky Ministerstva priemyslu Slovenskej socialistickej republiky č. 161/1971 Zb., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva priemyslu Slovenskej socialistickej republiky č. 155/1970 Zb.

§ 2

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. aprílom 1990.

Minister:

Ing. Ducký v. r.

³⁾ § 20 odst. 2 písm. d) branného zákona.

⁴⁾ § 20 odst. 2 písm. c) branného zákona.

⁵⁾ § 20 odst. 2 písm. e) branného zákona.

76

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 19. ledna 1989 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Jemenskou lidovou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních.

Se Smlouvou vysloveno souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Adenu dne 14. ledna 1990.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 52 odst. 2 dnem 13. února 1990.

České znění smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Jemenskou lidovou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních.

Československá socialistická republika a Jemenská lidová demokratická republika,

vedeny přáním dále rozvíjet vzájemné vztahy mezi oběma státy v souladu se Smlouvou mezi Československou socialistickou republikou a Jemenskou lidovou demokratickou republikou o přátelství a spolupráci ze dne 14. září 1981 a

ve snaze prohloubit a zdokonalit vzájemné vztahy obou států i v oblasti právních styků,

se rozhodly uzavřít tuto smlouvu a za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci

Československá socialistická republika
akademika Jána Pješčaka,
generálního prokurátora
Československé socialistické republiky,
a

Jemenská lidová demokratická republika
Abdul Wasa Ahmed Salama,
ministra spravedlnosti,

kterí po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, se dohodli takto:

ČÁST I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

HLAVA 1

PRÁVNÍ OCHRANA A PRÁVNÍ
POMOC V OBČANSKÝCH
A TRESTNÍCH VĚCECH

Článek 1

Právní ochrana

(1) Občané jedné smluvní strany požívají na území druhé smluvní strany stejné právní ochrany v osobních a majetkových věcech jako občané této smluvní strany.

(2) Občané jedné smluvní strany mohou před justičními orgány druhé smluvní strany vystupovat, hájit svá práva, podávat žádosti, návrhy na zahájení řízení a opravné prostředky za stejných podmínek, jako občané této smluvní strany.

(3) Ustanovení této smlouvy o občanech smluvních stran se vztahují přiměřeně také na právnické osoby zřízené podle právního řádu jedné ze smluvních stran, které mají sídlo na území této smluvní strany.

Článek 2

Právní pomoc

(1) Justiční orgány smluvních stran si poskytují ve věcech upravených touto smlouvou navzájem právní pomoc.

(2) Pro účely této smlouvy výraz „věci občanské“ zahrnuje rovněž věci rodinné, pracovní a obchodní.

(3) Pro účely této smlouvy výraz „justiční orgán“ označuje každý státní orgán jedné ze smluvních stran příslušný k projednání věcí upravených touto smlouvou podle právního řádu svého státu.

Článek 3

Rozsah právní pomoci

Smluvní strany si navzájem poskytují právní pomoc prováděním jednotlivých úkonů, zejména sepsáním, zasíláním a doručováním písemností a výsledkem úctníků, svědků, obviněných nebo jiných osob, uznáváním a výkonem rozhodnutí a v trestních věcech zejména převzetím trestního stíhání a vydáváním.

Článek 4

Způsob styku

(1) Justiční orgány smluvních stran se při prová-

dění této smlouvy stýkají navzájem prostřednictvím příslušných ústředních orgánů, pokud tato smlouva nestanoví jiný způsob.

(2) Pro účely této smlouvy se ústředními orgány rozumí:

- a) na straně Československé socialistické republiky:
 - Generální prokuratura Československé socialistické republiky,
 - ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky,
 - ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky;
- b) na straně Jemenské lidové demokratické republiky:
 - ministerstvo spravedlnosti.

(3) Ústřední orgány smluvních stran používají při vzájemném styku při provádění této smlouvy svých úředních jazyků a vždy též jazyk anglický.

Článek 5

Dožádání

(1) Dožádání musí obsahovat:

- a) označení dožadujícího orgánu,
- b) označení dožádaného orgánu,
- c) označení věci, v které se o právní pomoc žádá,
- d) jména a příjmení účastníků, obviněných, obžalovaných, odsouzených, poškozených a případně jejich zástupců, místo jejich bydliště nebo pobytu, jejich státní občanství a povolání, v trestních věcech také místo a datum jejich narození a jména a příjmení rodičů; u právnických osob jejich název a sídlo,
- e) předmět dožádání a údaje, které jsou potřebné pro vyřízení dožádání,
- f) v trestních věcech popis a zákonné označení soudně trestného činu a údaje o poškozeném a o výši škody, byla-li činem způsobena.

(2) Dožádání a k němu připojené písemnosti musí být vyhotoveny v úředním jazyce dožádané smluvní strany nebo musí být připojen překlad do tohoto jazyka nebo do jazyka anglického. Každý překlad spojený s dožádáním musí být ověřen k tomu oprávněným tlumočníkem nebo diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem jedné ze smluvních stran.

(3) V dožádání bude uvedeno datum jeho vyhotovení, bude podepsáno oprávněnou úřední osobou a opatřeno otiskem úředního razítka.

Článek 6

Vyřízení dožádání

(1) Při vyřizování dožádání postupuje dožádaný orgán podle právního řádu svého státu. Může však na

žádost dožadujícího orgánu provést dožádání způsobem v něm uvedeným, pokud to není v rozporu s právním řádem jeho státu.

(2) Jestliže dožádaný orgán není příslušný k vyřízení dožádání, postoupí je bezodkladně příslušnému orgánu a uvědomí o tom dožadující orgán.

(3) Jestliže adresa uvedená v dožádání není přesná nebo jestliže osoba, které se dožádání týká, na uvedené adrese nebydlí, učiní dožádaný orgán opatření ke zjištění její správné adresy.

(4) Dožádaný orgán oznámí dožadujícímu orgánu na jeho žádost místo a čas vyřizování dožádání.

(5) Po vyřízení dožádání vrátí dožádaný orgán na žádost spisy dožadujícímu orgánu. V případě, že není možno dožádání vyhovět, vrátí dožádaný orgán spisy dožadujícímu orgánu a současně oznámí důvody, pro které není možno dožádání vyřídit.

Článek 7

Doručování

Dožádaný orgán zařídí doručení písemností podle právního řádu svého státu, jestliže doručovaná písemnost je sepsána v jazyce dožádané smluvní strany nebo je k ní připojen ověřený překlad do tohoto jazyka. Jinak dožádaný orgán doručí písemnosti adresátovi, jestliže je ochoten je přijmout dobrovolně.

Článek 8

Doklad o doručení

(1) Doručení se prokáže potvrzením podepsaným příjemcem a otiskem úředního razítka, datem a podpisem doručujícího orgánu nebo potvrzením vydaným tímto orgánem, kterým se prokazuje způsob, místo a datum doručení. Je-li doručovaná písemnost zaslána ve dvou vyhotoveních, může se její doručení potvrdit na druhém stejnopise.

(2) Doklad o doručení se zasílá bezodkladně dožadující smluvní straně. V případě, že není možno doručení provést, dožádaná smluvní strana oznámí bezodkladně dožadující smluvní straně důvody, které brání doručení.

Článek 9

Vyřizování dožádání diplomatickými misemi nebo konzulárními úřady

Smluvní strany mohou doručovat písemnosti vlastním občanům a vyslýchat je také prostřednictvím svých diplomatických misí nebo konzulárních úřadů. V těchto případech nesmí být použito donucovacích prostředků.

Článek 10

Ochrana svědků a znalců

(1) Občan, který má pobyt na území jedné

smluvní strany a který má být vyslechnut před justičním orgánem druhé smluvní strany jako svědek nebo znalec, není povinen se na předvolání tohoto orgánu dostavit; předvolání proto nesmí obsahovat pohružku doučení pro případ nedostavení se.

(2) Svědek nebo znalec, který má pobyt na území jedné ze smluvních stran a který se dostavil na předvolání k justičnímu orgánu druhé smluvní strany, nesmí být na jejím území bez ohledu na své státní občanství trestně stíhán ani podroben omezení osobní svobody za čin, který spáchal před překročením státních hranic dožadující smluvní strany, nelze na něm za takový čin vykonat trest dříve uložený ani nemůže být trestně stíhán v souvislosti s podáním svědeckví nebo znaleckého posudku.

(3) Svědek nebo znalec pozbude ochrany uvedené v odstavci 2 tohoto článku, jestliže neopustí území dožadující smluvní strany do sedmi dnů ode dne, kdy mu justiční orgán, který ho předvolal, oznámil, že jeho přítomnost není dále potřebná, nebo jestliže opustil území dožadující smluvní strany a dobrovolně se tam vrátil. Do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou svědek nebo znalec nemohl opustit území této smluvní strany z důvodů na něm nezávislých.

(4) Předvolaná osoba má právo na náhradu výdajů na cestu a pobyt, jakož i ušlého výdělků, a znalec kromě toho i na znalečné. V předvolání se uvede, jaké náhrady předvolanému patří. Na jeho žádost se mu poskytne záloha na náhradu výdajů.

Článek 11

Náklady právní pomoci

(1) Smluvní strany nebudou požadovat náhradu nákladů provedení dožadání kromě znaleckého a jiných výdajů vzniklých v souvislosti s provedením znaleckých důkazů.

(2) Provedení znaleckého důkazu je možno vázat na podmínku složení zálohy.

(3) Dožádaný orgán oznámí dožadujícímu orgánu na jeho žádost výši nákladů vzniklých vyřízením dožadání. V případě, že dožadující orgán vybere tyto náklady od osoby, která je povinna je uhradit, vybraná suma zůstane dožadující smluvní straně.

Článek 12

Odmítnutí právní pomoci

Poskytnutí právní pomoci může být odmítnuto, jestliže dožádaná smluvní strana má za to, že vyřízení by mohlo ohrozit její svrchovanost nebo její bezpečnost nebo by bylo v rozporu s jejím veřejným pořádkem.

V trestních věcech může být poskytnutí právní pomoci odmítnuto i tehdy, jestliže se dožadání týká

činu, který podle právního řádu dožádané smluvní strany není soudně trestný.

Článek 13

Právní informace

Ústřední orgány smluvních stran si budou na žádost poskytovat informace o právních předpisech, které platí nebo platily na jejich území, texty těchto předpisů a informace o právní praxi.

Článek 14

Platnost a důkazní moc listin

(1) Listiny vydané nebo ověřené v předepsané formě a opatřené otiskem úředního razítka příslušného státního orgánu nebo úřední osoby (tlumočníka, znalce) jedné smluvní strany nevyžadují na území druhé smluvní strany dalšího ověření. To platí i pro podpisy na listinách a pro podpisy, které byly ověřeny podle předpisů jedné ze smluvních stran.

(2) Listiny, které jsou na území jedné ze smluvních stran považovány za veřejné, mají důkazní moc veřejných listin také na území druhé smluvní strany.

Článek 15

Zjišťování adres a jiných údajů

(1) Ústřední orgány smluvních stran si na žádost poskytnou pomoc při zjišťování adres osob, které se zdržují na jejich území, je-li to třeba k uplatnění práv jejich občanů.

(2) Je-li u justičního orgánu jedné smluvní strany uplatněn nárok na výživné proti osobě, která se zdržuje na území druhé smluvní strany, poskytne tato smluvní strana na žádost pomoc i při zjišťování zdroje a výše příjmů této osoby.

HLAVA 2

ZASÍLÁNÍ DOKLADŮ O OSOBNÍM STAVU A JINÝCH LISTIN

Článek 16

(1) Smluvní strany si navzájem zasílají výpisy z matrik o narození, o uzavření manželství a o úmrtí občanů druhé smluvní strany, jakož i sdělení o všech změnách v těchto matrikách. Tyto výpisy se zasílají z úřední povinnosti ihned po provedení zápisu do matriky.

(2) Na žádost jedné smluvní strany zašle druhá smluvní strana výpisy z matrik pro úřední potřebu.

(3) Výpisy z matrik podle tohoto článku se zasílají bezplatně diplomatickou cestou.

Článek 17

Žádosti občanů smluvních stran o výpis z matriky

nebo opis jiné listiny týkající se osobního stavu je možno zaslat přímo příslušnému matričnímu úřadu nebo justičnímu orgánu druhé smluvní strany. Vyžádané doklady se žadateli zasílají prostřednictvím diplomatické mise nebo konzulárního úřadu státu, jehož orgán doklad vydal. Diplomatičká mise nebo konzulární úřad vybere při předání od žadatele poplatek za vyhotovení dokladu.

Článek 18

Smluvní strany si budou navzájem zasílat způsobem uvedeným v článku 16 odst. 3 této smlouvy opisy pravomocných rozhodnutí týkajících se osobního stavu občanů druhé smluvní strany.

HLAVA 3

NÁKLADY ŘÍZENÍ

Článek 19

Osvobození od složení žalobní jistoty

Občanům jedné smluvní strany, kteří vystupují před justičními orgány druhé smluvní strany, pokud mají bydliště nebo pobyt na území jedné ze smluvních stran, není možno uložit, aby složili žalobní jistotu za náklady řízení jen z toho důvodu, že jsou cizinci nebo že na území druhé smluvní strany nemají bydliště ani přechodný pobyt.

Článek 20

Osvobození od poplatků a záloh

Občanům jedné smluvní strany se na území druhé smluvní strany poskytuje osvobození od soudních poplatků a záloh, jiných nákladů řízení a další výhody týkající se poplatků za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako občanům této smluvní strany. Totéž platí i pro ustanovení bezplatného právního zástupce.

Článek 21

(1) Výhody podle článku 20 této smlouvy se poskytnou na základě osvědčení o osobních a majetkových poměrech žadatele. Toto osvědčení vydává příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území má žadatel bydliště nebo pobyt.

(2) Jestliže žadatel nemá bydliště ani pobyt na území žádné ze smluvních stran, může osvědčení vydat i diplomatická mise nebo konzulární úřad smluvní strany, jejímž je žadatel občanem.

(3) Justiční orgán, který rozhoduje o žádosti, může od orgánu, který potvrzení vydal, žádat doplnění údajů nebo potřebná objasnění.

Článek 22

Jestliže příslušný justiční orgán přiznal výhody

uvedené v článku 20 této smlouvy občanovi druhé smluvní strany, vztahují se na celé řízení a také na řízení o výkonu rozhodnutí.

Článek 23

(1) Jestliže občan jedné ze smluvních stran míní podat žádost o přiznání výhod uvedených v článku 20 této smlouvy před justičním orgánem druhé smluvní strany, může tak učinit také u justičního orgánu příslušného podle místa svého bydliště nebo pobytu. Tento orgán postoupí žádost spolu s osvědčením vydaným podle článku 21 této smlouvy justičnímu orgánu druhé smluvní strany.

(2) Žádost lze podat současně s návrhem na zahájení řízení.

ČÁST II

UZNÁNÍ A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článek 24

Smluvní strany uznají a vykonají na svém území tato rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany:

- rozhodnutí justičních orgánů a jimi schválené smíry v občanských věcech;
- rozhodnutí justičních orgánů v trestních věcech týkající se náhrady škody a jiných občanskoprávních nároků;
- rozhodnutí rozhodčích orgánů, včetně smírů před nimi uzavřených.

Článek 25

(1) Rozhodnutí justičních orgánů se uznají a vykonají za podmínky, že:

- rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;
- uznání a výkonu nebrání výlučná pravomoc orgánů smluvní strany, na jejímž území se o uznání a výkon žádá;
- účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, včas a řádně předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;
- rozhodnutí není v rozporu s rozhodnutím, které nabylo právní moci, vydaným dříve mezi týmiž účastníky v téže věci justičním orgánem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno;
- před orgánem dožádané smluvní strany neprobíhá řízení mezi týmiž účastníky o téže věci, které bylo zahájeno jako prvé;

- f) rozhodnutí justičního orgánu třetího státu, které bylo vydáno v téže věci mezi týmiž účastníky, na území dožádané smluvní strany nebylo uznáno nebo vykonáno;
- g) smluvní strana, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá, má za to, že uznání nebo výkon neohrozí její svrchovanost nebo bezpečnost nebo nebude v rozporu s jejím veřejným pořádkem.

(2) Předběžně vykonatelná rozhodnutí a předběžná opatření se v dožádaném státě uznávají a vykonávají, i když podléhají řádným opravným prostředkům, jestliže taková rozhodnutí mohou být v tomto státě vydána a vykonána.

Článek 26

Rozhodnutí rozhodčích orgánů se uznají a vykonají za podmínek uvedených v článku 25 této smlouvy, jestliže:

- a) rozhodnutí se zakládá na písemné dohodě o příslušnosti rozhodčího orgánu a vydal je rozhodčí orgán dohodou určený v mezích svého oprávnění stanoveného dohodou a
- b) dohoda o příslušnosti rozhodčího orgánu je platná podle právního řádu zvoleného účastníky, a nebyl-li právní řád účastníky zvolen, podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Článek 27

O uznání rozhodnutí a nařízení jeho výkonu rozhoduje justiční orgán smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Článek 28

(1) Návrh na uznání nebo výkon rozhodnutí je možno podat přímo příslušnému justičnímu orgánu smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat, nebo justičnímu orgánu, který ve věci rozhodl jako orgán prvního stupně; v tomto případě se návrh postoupí justičnímu orgánu druhé smluvní strany způsobem uvedeným v článku 4 této smlouvy.

(2) K návrhu se připojí:

- a) rozhodnutí justičního orgánu nebo ověřený opis tohoto rozhodnutí s potvrzením o právní moci a vykonatelnosti, nebo vykonatelnosti, pokud to nevyplývá ze samotného znění rozhodnutí;
- b) doklad o tom, že účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, řádně a včas předvolán k účasti na řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen, pokud to nevyplývá ze samotného znění rozhodnutí;

- c) ověřený překlad návrhu i písemností uvedených pod písmeny a) a b) tohoto odstavce do úředního jazyka dožádané smluvní strany nebo do jazyka anglického.

Článek 29

(1) Justiční orgán, který rozhoduje o návrhu na uznání nebo výkon rozhodnutí, se omezí na zjištění, zda jsou splněny podmínky uvedené v článcích 25 a 26 této smlouvy.

(2) Nestanoví-li tato smlouva jiný postup, justiční orgán smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat, postupuje podle právního řádu svého státu.

Článek 30

Justiční orgán smluvní strany, na jejímž území náklady řízení zálohoval stát, požádá příslušný justiční orgán druhé smluvní strany, aby náklady a poplatky vymohl. Justiční orgán vybranou částku odevzdá diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu dožadující smluvní strany.

Článek 31

Výkon rozhodnutí o nákladech řízení

(1) Jestliže bylo účastníku osvobozenému od složení žalobní jistoty za náklady řízení podle článku 19 této smlouvy pravomocným rozhodnutím justičního orgánu jedné smluvní strany uloženo uhradit náklady řízení, vykoná se toto rozhodnutí na návrh oprávněné osoby na území druhé smluvní strany bezplatně.

(2) Návrh a jeho přílohy budou vyhotoveny podle článku 28 této smlouvy.

(3) Justiční orgán, který rozhoduje o nařízení výkonu rozhodnutí podle odstavce 1 tohoto článku, se omezí na zjištění, zda rozhodnutí o nákladech nabylo právní moci a je vykonatelné.

ČÁST III

TRESTNÍ VĚCI

HLAVA 1

PŘEVZETÍ TRESTNÍHO STÍHÁNÍ

Článek 32

(1) Každá smluvní strana se zavazuje, že na žádost druhé smluvní strany zahájí trestní stíhání proti svému občanovi, který na území druhé smluvní strany spáchal čin, který je podle právního řádu obou smluvních stran činem soudně trestným.

(2) K žádosti o převzetí trestního stíhání se připojí spisy týkající se věci, všechny dostupné důkazní

prostředky, údaje o případné škodě a text právních předpisů použitelných na čin podle právního řádu platného v místě spáchání; v případě, že tyto přílohy nejsou dostačující, budou na žádost dožádané smluvní strany zaslány doplňující údaje.

(3) Jestliže bylo požádáno o převzetí trestního stíhání občana, který je v době podání této žádosti ve vazbě na území dožadující smluvní strany, zařídí se jeho návrat na území dožádané smluvní strany.

(4) Nároky poškozených na náhradu škody uplatněné u justičních orgánů dožadující smluvní strany před převzetím trestního stíhání budou projednány v řízení na území dožádané smluvní strany.

(5) Smluvní strana, která zahájila trestní stíhání, oznámí bezodkladně druhé smluvní straně výsledek trestního stíhání. Po vydání pravomocného rozhodnutí zašle jeho opis.

(6) Justiční orgány dožadující smluvní strany upustí prozatímně od opatření týkajících se stíhání pro čin, pro který byla podána žádost o převzetí trestního stíhání. S konečnou platností upustí od takových opatření, jestliže osoba, jejíž trestní stíhání se převzalo, byla v dožádaném státě

- a) pravomocně zproštěna obžaloby nebo jestliže řízení proti ní bylo pravomocně zastaveno, protože spáchání činu nebylo prokázáno nebo proto, že čin není soudně trestný,
- b) pravomocně odsouzena a trest byl zcela vykonán, nebo pokud trest nebyl vykonán, byl prominut.

HLAVA 2

GYDÁVÁNÍ

Článek 33

Povinnost k vydání

Smluvní strany se zavazují, že za podmínek stanovených v této smlouvě si na žádost vydají osoby k provedení jejich trestního stíhání nebo k výkonu trestu za čin, který je podle právního řádu obou smluvních stran činem soudně trestným.

Článek 34

Odmítnutí vydání

Vydání je nepřípustné, jestliže:

- a) vyžádaná osoba je občanem dožádané smluvní strany;
- b) čin byl spáchán na území dožádané smluvní strany;
- c) podle právního řádu dožádané smluvní strany trestní stíhání nemůže být zahájeno nebo rozsudek nemůže být vykonán z důvodu promlčení nebo z jiných zákonných důvodů;
- d) by bylo v rozporu s právním řádem jedné ze smluvních stran;

- e) proti vyžádané osobě byl pro týž soudně trestný čin na území dožádané smluvní strany vynesena rozsudek, který nabyt právní moci, nebo trestní stíhání proti ní bylo pravomocným rozhodnutím zastaveno;
- f) podle právního řádu jedné ze smluvních stran se trestní stíhání zahajuje na návrh poškozeného.

Článek 35

Žádost o vydání

(1) Žádost o vydání musí obsahovat jméno a příjmení vyžádané osoby, datum a místo jejího narození, její státní občanství, údaje o jejím bydlišti nebo pobytu, údaje o činu a o škodě, která byla činem způsobena.

(2) K žádosti o vydání k trestnímu stíhání se připojí ověřený opis zatýkácího rozkazu nebo jiné listiny mající stejnou platnost, popis činu, důkazy, jež odůvodňují, že čin zřejmě spáchala vyžádaná osoba, a znění ustanovení právních předpisů, která se na čin vztahují, včetně právních předpisů o promlčení. Byl-li spáchán čin proti majetku, oznámí se také výše škody, která byla nebo mohla být činem způsobena.

(3) K žádosti o vydání k výkonu trestu se připojí ověřený opis pravomocného rozsudku, jakož i znění ustanovení právních předpisů, která se vztahují na spáchaný čin, včetně právních předpisů o promlčení. Jestliže odsouzený vykonal část trestu, oznámí se, jakou část vykonal.

(4) Dožadující smluvní strana není povinna připojit k žádosti o vydání k výkonu trestu důkazy o vině vyžádané osoby.

Článek 36

Zatčení za účelem vydání

V případě, že žádost o vydání je dostatečně odůvodněna podle této smlouvy, dožádaná smluvní strana učiní podle svého právního řádu bezodkladně opatření k zatčení vyžádané osoby.

Článek 37

Doplnění žádosti o vydání

(1) Jestliže žádost o vydání neobsahuje všechny potřebné údaje, může dožádaná smluvní strana požádat o doplňující údaje a určit lhůtu do dvou měsíců k jejich zaslání. Tato lhůta může být ze závažných důvodů na žádost prodloužena.

(2) Jestliže dožadující smluvní strana nezašle žádané doplňující údaje v určené lhůtě, může dožádaná smluvní strana zatčenou osobu propustit.

Článek 38

Předběžné zatčení

(1) Zatčení se může provést i před obdržením žá-

dosti o vydání, jestliže dožadující smluvní strana o to výslovně požádá a oznámí, že proti osobě byl vydán zatýkácí rozkaz nebo jiná listina mající stejnou platnost nebo rozsudek, na základě kterého bude žádat o vydání. Žádost o předběžné zatčení se může podat poštou nebo telegraficky.

(2) Příslušné orgány smluvních stran mohou i bez takové žádosti zatknout osobu zdržující se na jejich území, která podle jejich informací spáchala čin, pro který je vydání podle této smlouvy přípustné.

(3) Druhá smluvní strana musí být o zatčení podle předchozích odstavců bezodkladně vyrozuměna.

Článek 39

Propuštění předběžně zatčené osoby

(1) Osoba zatčená podle článku 38 odst. 1 této smlouvy může být propuštěna, jestliže žádost o vydání nedojde do jednoho měsíce po oznámení zatčení dožadující smluvní straně.

(2) Osoba zatčená podle článku 38 odst. 2 této smlouvy bude propuštěna, jestliže žádost o vydání nebo o předběžné zatčení podle článku 38 odst. 1 nedojde do patnácti dnů po oznámení zatčení dožadující smluvní straně.

Článek 40

Odklad vydání

Jestliže vyžádaná osoba je trestně stíhána, vykonává nebo má vykonat na území dožádané smluvní strany trest za jiný soudně trestný čin, může se její vydání odložit do skončení trestního stíhání nebo do skončení výkonu trestu.

Článek 41

Dočasné vydání

(1) Jestliže odklad vydání podle článku 40 této smlouvy může být příčinou promlčení trestního stíhání nebo závažných těžkostí při vyšetřování spáchaného činu, může být vyžádaná osoba dožadující smluvní straně vydána dočasně.

(2) Dočasně vydaná osoba musí být bezodkladně vrácena po provedení procesních úkonů, pro které byla vydána, nejpozději však do dvou měsíců ode dne dočasného vydání.

Článek 42

Několik žádostí o vydání

Jestliže několik států žádá o vydání téže osoby, dožádaná smluvní strana rozhodne, které žádosti vyhovějí. Přihlédne přitom zejména ke státnímu občanství vyžádané osoby, povaze činu a místu jeho spáchání, jakož i k pořadí doručení jednotlivých žádostí.

Článek 43

Meze trestního stíhání vydaných osob

(1) Bez souhlasu dožádané smluvní strany nesmí být vydaná osoba trestně stíhána ani na ní nesmí být vykonán rozsudek pro jiný soudně trestný čin spáchaný před vydáním, než pro který bylo vydání povoleno.

(2) Bez souhlasu dožádané smluvní strany nesmí být vydaná osoba vydána do třetího státu.

(3) Souhlas dožádané smluvní strany není potřebný, jestliže:

- vydaná osoba neopustí území dožadující smluvní strany do jednoho měsíce po skončení trestního stíhání nebo výkonu trestu; do této lhůty se nezačítává doba, po kterou nemohla vydaná osoba opustit území dožadující smluvní strany nezávisle na své vůli;
- vydaná osoba opustila území dožadující smluvní strany a znovu se na toto území dobrovolně vrátila.

Článek 44

Předání vyžádané osoby

Dožádaná smluvní strana oznámí dožadující smluvní straně místo a čas předání. Nepřevezme-li dožadující smluvní strana vydanou osobu do čtrnácti dnů od stanoveného dne, může být tato osoba propuštěna. Na žádost dožadující smluvní strany může být tato lhůta prodloužena až o sedm dnů.

Článek 45

Opakované vydání

Vyhne-li se vydaná osoba trestnímu stíhání nebo výkonu trestu a vrátí-li se na území dožádané smluvní strany, bude na novou žádost vydána bez předložení písemností uvedených v článku 35 této smlouvy.

Článek 46

Sdělení výsledků trestního stíhání

Dožadující smluvní strana oznámí dožádané smluvní straně výsledek trestního stíhání proti vydané osobě. Byl-li proti této osobě vynesena rozsudek, zašle se na žádost po nabytí právní moci jeho opis.

Článek 47

Průvoz

(1) Jedna smluvní strana povolí na žádost druhé smluvní strany přes svoje území průvoz osoby, která byla vydána třetím státem smluvní straně žádající o průvoz. Žádost o povolení průvozu může být odmítnuta z důvodů uvedených v článku 34 této smlouvy.

(2) Žádost o povolení průvozu se podává a projednává jako žádost o vydání.

(3) Orgány dožádané smluvní strany provedou průvoz způsobem, který považují za nejvhodnější.

Článek 48

Náklady vydání a průvozu

Náklady spojené s vydáním nese smluvní strana, na jejímž území vznikly, s výjimkou nákladů dopravy, které hradí dožadující smluvní strana. Náklady průvozu nese dožadující smluvní strana.

Článek 49

Vydání věcí

(1) Dožadující smluvní straně, pokud je to možné, se vydají věci, které byly použity ke spáchání soudně trestného činu, pro který je vydání podle této smlouvy přípustné, jakož i věci, které pachatel takovým činem získal anebo, pokud těmito věcmi nakládal, jejich protihodnota, nebo věci, které mohou sloužit jako důkaz; tyto věci se vydají i v tom případě, že k vydání pachatele nedojde.

(2) Dožádaná smluvní strana může dočasně odložit vydání žádaných věcí, jsou-li zapotřebí v jiném trestním řízení.

(3) Práva třetích osob k vydaným věcem zůstávají nedotčena. Po skončení trestního řízení vrátí dožadující smluvní strana tyto věci dožádané smluvní straně, aby mohly být odevzdány oprávněným osobám. V odůvodněných případech a se souhlasem dožádané smluvní strany mohou být věci odevzdány oprávněným osobám přímo.

HLAVA 3

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O PRÁVNÍ POMOCI V TRESTNÍCH VĚCECH

Článek 50

Oznamování odsouzení

(1) Smluvní strany si navzájem podají zprávy

Za

Československou socialistickou republiku:

Ján Pješčak v. r.

o pravomocných rozsudcích v trestních věcech, které byly vyneseny nad občany druhé smluvní strany.

(2) Na základě odůvodněné žádosti si smluvní strany oznámí odsuzující rozsudky nad osobami, které nejsou občany dožadující smluvní strany.

(3) Smluvní strany si na žádost zasílají otisky prstů osob uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, je-li to možné.

Článek 51

Výpisy z rejstříku trestů

Smluvní strany si budou na žádost zasílat výpisy z rejstříku trestů.

ČÁST IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 52

(1) Tato smlouva bude ratifikována. Výměna ratifikačních listin bude provedena v Adenu.

(2) Tato smlouva vstoupí v platnost třicátým dnem po výměně ratifikačních listin.

Článek 53

Tato smlouva se uzavírá na neomezenou dobu. Každá smluvní strana může smlouvu vypovědět písemným oznámením zaslaným diplomatickou cestou. Vypověď nabývá účinnosti šest měsíců po jeho doručení.

Na důkaz toho zmocnění obou stran tuto smlouvu podepsali a připojili k ní své pečeti.

Dáno v Praze dne 19. ledna 1989 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, arabském a anglickém. V případě rozdílného výkladu mezi českým a arabským zněním bude rozhodující znění anglické.

Za

Jemenskou lidovou demokratickou republiku:

Abdul Wasa Ahmed Salam v. r.

77

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 21. prosince 1979 byla v Paříži přijata na 20. zasedání Generální konference Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu Úmluva o uznávání studií a diplomů týkajících se vysokého školství ve státech evropského regionu.

Listina o přístupu Československé socialistické republiky k této Úmluvě byla uložena u generálního ředitele Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu, depozitáře Úmluvy, dne 26. dubna 1988.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 18 dnem 19. února 1982. Pro Československou socialistickou republiku vstoupila Úmluva v platnost dnem 6. června 1988.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

Úmluva

o uznávání studií a diplomů týkajících se vysokého školství ve státech evropského regionu

Preamble

Státy patřící do evropského regionu, jež jsou stranami této Úmluvy,

připomínajíce, že jak již několikrát konstatovala generální konference UNESCO ve svých rezolucích týkajících se evropské spolupráce, „rozvoj spolupráce mezi národy v oblasti školství, vědy, kultury a informací v souladu se závěry Statutu UNESCO hraje základní úlohu v mírové práci a v mezinárodním porozumění“,

vědomy si úzkých styků mezi svými kulturami i přes rozdílnost jazyků a odlišné ekonomické a sociální zřízení a vedeny přáním posilovat svoji spolupráci v oblasti školství a výchovy v zájmu blahobytu a trvalé prosperity svých národů,

připomínajíce, že státy, které se sešly v Helsinkách, vyjádřily v Závěrečném aktu konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě z 1. srpna 1975 svůj úmysl „zlepšovat ve vzájemně přijatelných podmínkách přístup studentů, vyučujících a vědců účastnických států do školských zařízení, do kulturních a vědeckých institucí především prostřednictvím vzájemného uznávání univerzitních hodností a diplomů, a to v případě nutnosti dohodami mezi vládami anebo cestou přímých ujednání mezi univerzitami a dalšími vysokými školami a výzkumnými institucemi“ a „usnadňováním přesnějšího hodnocení problémů týkajících se srovnávání a rovnocennosti vysokoškolských hodností a diplomů“,

připomínajíce, že většina smluvních států již uzavřela za účelem podpory realizace těchto cílů mezi sebou dohody bilaterální nebo subregionální, týkající se zejména rovnocennosti nebo uznávání diplomů;

avšak vedeny přáním při pokračování a zintenzivňování svých úsilí na bilaterální a subregionální úrovni rozšiřovat svou spolupráci v této oblasti na celý evropský region,

přesvědčeny, že velká rozdílnost vysokoškolských systémů existujících v evropském regionu je výjimečným kulturním bohatstvím, jež je nutné chránit, a vedeny přáním umožnit všemu svému obyvatelstvu plně využívat tohoto kulturního bohatství tím, že usnadní obyvatelům každého smluvního státu přístup ke zdrojům školství v druhých smluvních státech a že především jim umožní pokračování jejich výchovy na vysokých školách těchto druhých států,

jsouce názoru, že k povolení přístupu k dalším etapám studia je vhodné použít koncepce uznávání studií, které v perspektivě mobility jak sociální, tak i mezinárodní, umožní zhodnotit dosaženou úroveň vzdělání s přihlédnutím ke znalostem stvrzeným udělenými diplomy, jakož i k veškerým dalším příslušným kvalitám každého, pokud budou uznány příslušnými úřady za přijatelné,

jsouce názoru, že uznání vykonaných studií a vydávaných diplomů všemi smluvními státy, ať již diplomy byly vydány v kterémkoliv z nich, má za cíl zintenzivnit mezinárodní pohyb osob a výměnu myšlenek, vědomostí a vědeckotechnických zkušeností, a že je žádoucí přijímat zahraniční studenty na vysoké školy, přičemž se rozumí, že uznávání jejich studií nebo diplomů jim nemůže poskytovat vyšší práva, nežli studentům těchto států,

konstatující, že toto uznávání je jednou z podmínek nutných k tomu, aby:

1. se umožnilo co nejlepší využívání prostředků výchovy a vzdělání na svých územích,
2. se zajistila větší mobilita vyučujících, studentů, vědců a odborníků,

3. se čelilo potížím, s nimiž se setkávají při svém návratu do země původu osoby, které získaly výchovu nebo vzdělání v zahraničí,

vedeny přáním zajistit co možná nejširší uznávání studií a diplomů s přihlédnutím k principům týkajícím se rozvoje stálého vzdělávání, demokratizace školství, přijetí a uplatňování politiky vzdělání přizpůsobeného strukturálním změnám, změnám ekonomickým a technickým, sociálním změnám a kulturnímu kontextu každé země,

rozhodnuté věnovat a organizovat svou budoucí spolupráci v těchto oblastech cestou úmluvy, jež bude tvořit výchozí bod soustředěné dynamické činnosti prováděné především národními, bilaterálními, subregionálními a multilaterálními mechanismy již existujícími anebo jejichž vytvoření je nutné,

připomínající, že konečný cíl, který si vytkla Všeobecná konference OSN pro školství, vědu a kulturu, spočívá ve „vypracování mezinárodní úmluvy o uznávání a platnosti titulů, hodnotí a diplomů udělených vysokými školami a výzkumnými zařízeními ve všech zemích“,

se dohodly na následujícím:

I. DEFINICE

Článek 1

1. Pro účel této Úmluvy se „uznáváním“ vysokoškolského vysvědčení, diplomu, hodnotí získaných v zahraničí rozumí jejich přijetí příslušnými úřady jednoho smluvního státu jako platného potvrzení a udělení jeho nositeli práv, které mají osoby prokazující se národním diplomem, vysvědčením nebo hodnotí, se kterými mohou být srovnány dokumenty získané v zahraničí.

V tomto ohledu má uznávání následující význam:

- a) Uznání diplomu, vysvědčení nebo hodnotí za účelem zahájení nebo pokračování studia na vysoké škole umožní, aby doklad příslušného zájemce byl vzat do úvahy s cílem jeho přijetí na vysokou školu a výzkumných zařízení každého smluvního státu, jako kdyby byl majitelem srovnatelného diplomu, vysvědčení nebo hodnotí získaných v příslušném smluvním státě. Toto uznání nemá za cíl osvobodit držitele zahraničního diplomu, vysvědčení nebo hodnotí od nutnosti vyhovět podmínkám (jiným, než jsou podmínky týkající se držitelství diplomu), jež by mohly být požadovány pro přijetí na příslušnou vysokou školu nebo do výzkumného zařízení přijímajícího státu.
- b) Uznání zahraničního diplomu, vysvědčení nebo hodnotí pro výkon zaměstnání představuje uznání profesionální přípravy požadované pro výkon práce, o kterou jde, aniž by to bylo na újmu

platným právním a odborným předpisům a procedurám v příslušných smluvních státech. Toto uznání nemá za cíl osvobodit držitele zahraničního diplomu, vysvědčení nebo hodnotí od nutnosti vyhovět dalším podmínkám, jež mohou být předepsány příslušnými vládními nebo odbornými úřady k výkonu profesionální činnosti, o níž jde.

- c) Nicméně, uznání diplomu, vysvědčení nebo hodnotí by nemělo v druhém smluvním státě poskytovat držiteli širší práva nežli jsou ta, jichž by požíval v té zemi, kde mu byl vydán diplom, vysvědčení nebo hodnotí.

2. Za účelem této Úmluvy se „dlířím studiem“ rozumí období studia nebo výchovy, které, aniž by představovalo ukončení studia, může znamenat významný přínos ve věci získávání vědomostí nebo dovedností.

II. CÍLE

Článek 2

1. Smluvní státy hodlají svou společnou činností přispívat jak k podporování aktivní spolupráce všech národů evropského regionu za účelem mírové práce a mezinárodního porozumění, tak i k tomu, aby spolupráce byla účinnější s ostatními členskými státy UNESCO, pokud jde o lepší využívání jejich školského, technologického a vědeckého potenciálu.

2. Smluvní státy slavnostně potvrzují své pevné rozhodnutí úzce spolupracovat v rámci svých zákonů a předpisů a jejich ústavních struktur, jakož i v rámci platných mezivládních dohod s cílem:

- a) umožnit v zájmu všech smluvních států co nejlépe a v plné šíři využívat v souladu se všeobecnou politikou školství a správních postupů svých zdrojů, které jsou k dispozici v oblasti výchovy a výzkumu, a to s cílem:
 - i) co nejširšího přístupu studentů a vědců pocházejících z jakéhokoliv smluvního státu na své vysoké školy;
 - ii) uznávat studia a diplomy těchto osob;
 - iii) zkoumat možnosti vypracovat a přijmout podobnou terminologii hodnotící kritéria, jež by usnadnila aplikaci systému schopného zajistit srovnatelnost zápočtových jednotek, studijních předmětů a diplomů;
 - iv) přijmout dynamickou koncepci za účelem jejího zavedení do následných studijních etap, která by přihlížela ke znalostem stvrzeným obdrženým diplomem, jakož i k jakémukoli další vhodné individuální kompetenci, pakliže bude uznána příslušnými úřady za přijatelnou;
 - v) přijmout za účelem zhodnocení dlířích studia pružná kritéria založená na úrovni dosaženého vzdělání a na obsahu studovaných programů s přihlédnutím k mezioborovému charakteru znalostí na vysokoškolské úrovni;

- vi) zdokonalovat systém výměny informací týkajících se uznávání studií a diplomů;
- b) provádět ve smluvních státech trvalé vylepšování učebních vztahů, jakož i metod plánování a podporování vysokého školství s přihlédnutím k požadavkům ekonomického, sociálního a kulturního rozvoje, k politice každé země a rovněž k cílům, jež jsou uvedeny v doporučeních formulovaných příslušnými orgány OSN pro školství, vědu a kulturu, pokud jde o trvalé zlepšování kvality výuky, rozvoje a stálé výuky a demokratizace školství, jakož i o cíle rozvoje lidské osobnosti a pochopení, tolerance a přátelství mezi národy a vůbec o všechny cíle týkající se lidských práv, které jsou na úseku školství stanoveny Všeobecnou deklarací lidských práv, Mezinárodními pakty týkajícími se lidských práv přijatými OSN a Úmluvou OSN pro školství, vědu a kulturu týkající se boje proti diskriminaci v oblasti školství;
- c) podporovat regionální a světovou spolupráci s cílem řešit „problémy srovnávání a rovnocennosti mezi vysokoškolskými hodnotami a diplomy“ a s cílem uznávat studia na vysokých školách a kvalifikace.

3. Smluvní státy se dohodly přijmout veškerá opatření na úrovni národní, bilaterální, multilaterální a především prostřednictvím bilaterálních, subregionálních, regionálních a dalších dohod, jakož i cestou ujednání mezi univerzitami a dalšími vysokoškolskými zařízeními i cestou ujednání s příslušnými národními a mezinárodními organizacemi a orgány, aby příslušné úřady mohly postupně dosáhnout cílů stanovených v tomto článku.

III. ZÁVAZKY A OKAMŽITÉ UPLATŇOVÁNÍ

Článek 3

1. Smluvní státy kromě povinností příslušejících vládám se dohodly na přijetí veškerých opatření s cílem podporovat příslušné zainteresované úřady, aby v souladu s definicí uznání uvedenou v článku 1, odstavci 1, uznávaly diplomy o ukončení středoškolského studia a ostatní doklady opravňující ke studiu na vysokých školách, vydávané v ostatních smluvních státech s cílem umožnit držitelům těchto diplomů a dokladů realizovat studia na vysokých školách nacházejících se na území těchto smluvních států.

2. Avšak přijetí ke studiu na vysoké škole, aniž by to bylo na újmu ustanovení článku 1, odstavce 1 (a), může být podmíněno dostatkem kapacit pro přijetí, jakož i podmínkami týkajícími se požadovaných jazykových znalostí za účelem úspěšného průběhu zvoleného studia.

Článek 4

1. Smluvní státy kromě povinností příslušejících vládám se dohodly přijmout veškerá opatření, aby podporovaly příslušné zainteresované úřady s cílem:

- a) uznávat, podle definice o uznávání v článku 1, odstavec 1, vysvědčení, diplomy a tituly tak, aby držitelé těchto titulů mohli pokračovat ve studiu, získat vzdělání nebo provádět výzkum na svých vysokých školách;
- b) stanovit, pokud je to možné, způsoby, podle kterých by mohlo být, za účelem pokračování ve studiu, uznáno dílčí studium uskutečněné na vysokých školách v jiných smluvních státech.

2. Ustanovení odstavce 2 článku 3 se používají v případech stanovených tímto článkem.

Článek 5

Smluvní státy, kromě svých povinností, které mají vlády, se dohodly, že přijmou všechna opatření na podporu příslušných úřadů, aby se zefektivnilo uznávání vysokoškolských diplomů, vysvědčení nebo hodnot, které udílejí úřady jiných smluvních států za účelem výkonu zaměstnání ve smyslu článku 1, odstavec 1 (b).

Článek 6

V případě, kdy ke studiu na vysoké škole nacházející se na území jednoho ze smluvních států nespadá do kompetence tohoto státu, předá text Úmluvy příslušným zařízením a udělá vše, co je v jeho silách, aby tato zařízení přijala zásady uvedené v částech II a III Úmluvy.

Článek 7

1. Vzhledem k tomu, že uznávání se týká ukončeného studia a diplomů, vysvědčení nebo hodnot získaných v institucích schválených příslušnými úřady země, ve které byl udělen diplom, vysvědčení nebo hodnota, může výhod článku 3, 4 a 5 využívat každý, kdo ukončí toto studium nebo získal tyto diplomy, vysvědčení nebo hodnoty, ať jsou její národnost, politický nebo právní statut jakékoliv.

2. Každý příslušník smluvního státu, který získal na území nesmluvního státu jeden nebo více diplomů, vysvědčení nebo hodnot podobných těm, které jsou definovány v článcích 3, 4 a 5, se může dovolávat těch z těchto ustanovení, která se dají použít, za podmínky, že tyto diplomy, vysvědčení nebo hodnoty byly uznány v zemi jeho původu nebo v zemi, ve které si příslušník přeje pokračovat ve studiu.

IV. MECHANISMY REALIZACE

Článek 8

Smluvní státy se zavazují, že budou jednat za úče-

lem uskutečnění cílů stanovených v článku 2 a budou se snažit zajistit co nejlépe provádění závazků, které předpokládají předcházející články 3, 4 a 5 prostřednictvím:

- a) národních orgánů;
- b) regionálního výboru podle článku 10;
- c) bilaterálních nebo subregionálních orgánů.

Článek 9

1. Smluvní státy uznávají, že plnění cílů a závazků definovaných v této Úmluvě vyžaduje v národním měřítku úzkou spolupráci a koordinaci úsilí nejrůznějších národních, vládních a nevládních úřadů, především univerzit, atestačních orgánů a jiných vzdělávacích institucí. Zavazují se proto svěřit studium otázek týkajících se provádění této Úmluvy příslušným národním orgánům, ke kterým budou přidruženy všechny příslušné sektory a které budou moci navrhopvat příslušná řešení. Smluvní státy se kromě toho zavazují přijímat veškerá opatření k účinnému urychlení činnosti těchto národních orgánů.

2. Smluvní státy budou spolupracovat s příslušnými úřady druhého smluvního státu především tím, že jim umožní shromáždit všechny informace užitečné pro jejich činnost týkající se studia, vysokoškolských diplomů a hodností.

3. Každý národní orgán bude disponovat potřebnými prostředky, které mu umožní buď shromažďovat, analyzovat a třídit všechny informace užitečné k jeho činnosti týkající se studia a vysokoškolských diplomů, nebo dostat v co nejkratší době od samostatného národního dokumentačního střediska informace, jež bude potřebovat v této oblasti.

Článek 10

1. Ustavuje se regionální výbor složený ze zástupců vlád smluvních států. Jeho sekretariát je svěřen generálnímu řediteli Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu.

2. Smluvní státy oblasti Evropy, které byly vyzvány k účasti na diplomatické konferenci pověřené provádět tuto Úmluvu, se budou moci účastnit schůzí regionálního výboru.

3. Regionální výbor má za úkol sledovat provádění této Úmluvy. Dostává a zkoumá periodické zprávy, které mu předávají státy, týkající se dosaženého pokroku a překážek, se kterými se setkávají při plnění Úmluvy, jakož i studie vypracované sekretariátem o této Úmluvě. Smluvní státy se zavazují předložit výboru zprávu nejméně jednou za dva roky.

4. Regionální výbor zašle v případě potřeby státům, které jsou stranami Úmluvy, doporučení všeobecného nebo individuálního charakteru pro provádění této Úmluvy.

Článek 11

1. Regionální výbor volí pro každou ze svých schůzí svého předsedu a přijímá vnitřní řád. Schází se na řádném zasedání nejméně jednou za dva roky. Výbor se sejde poprvé tři měsíce po uložení šesté ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

2. Sekretariát regionálního výboru připravuje jednací řád schůzí výboru v souladu s jeho instrukcemi a podle ustanovení vnitřního řádu. Pomáhá národním organizacím získávat informace, které jsou nezbytné pro jejich činnost.

V. DOKUMENTACE

Článek 12

1. Smluvní státy přikročí mezi sebou k výměně informací a dokumentace o vysokoškolských studiích a diplomech.

2. Budou se snažit podporovat rozvoj metod a mechanismů umožňujících shromažďovat, analyzovat, třídit a šířit užitečné informace týkající se uznávání vysokoškolských studií, diplomů a hodností a informací shromážděných národními, subregionálními, regionálními a mezinárodními orgány, především Organizací spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu.

VI. SPOLUPRÁCE S MEZINÁRODNÍMI ORGANIZACEMI

Článek 13

Regionální výbor přijímá všechna vhodná opatření, aby připojil ke svému úsilí k zajištění co nejlepšího provádění Úmluvy příslušné mezinárodní vládní i nevládní organizace. To se týká především mezivládních institucí a organizací, které mají odpovědnost při provádění subregionálních úmluv nebo dohod týkajících se uznávání diplomů ve státech patřících do regionu Evropa.

VII. VYSOKOŠKOLSKÁ ZAŘÍZENÍ SPADAJÍCÍ DO KOMPETENCE SMLUVNÍHO STÁTU, NACHÁZEJÍCÍ SE VŠAK MIMO JEHO ÚZEMÍ

Článek 14

Ustanovení této Úmluvy se budou vztahovat na studium, diplomy nebo tituly, dosažené na vysoké škole jakéhokoliv směru spadajícím do kompetence smluvního státu, i kdyby se toto zařízení nacházelo mimo jeho území, za předpokladu, že by příslušné úřady smluvního státu, na kterém se nachází toto zařízení, nemělo námitek.

VIII. RATIFIKACE, PŘÍSTUP, VSTUP V PLATNOST

Článek 15

Tato Úmluva je otevřena k podpisu a ratifikaci státům patřícím k regionu Evropa, které byly vyzvány k účasti na diplomatické konferenci pověřené přijmout tuto Úmluvu, jakož i Vatikánu.

Článek 16

1. Jiným státům, členům Organizace spojených národů, jedné z jeho specializovaných institucí nebo Mezinárodní agentury pro atomovou energii nebo účastnickým státům statutu Mezinárodního soudního dvora může být povoleno přistoupit k této Úmluvě.

2. Jakákoliv žádost v tomto smyslu musí být zaslána generálnímu řediteli Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu, která ji předá smluvním státům nejméně tři měsíce před schůzí výboru ad hoc podle odstavce 3 tohoto článku.

3. Smluvní státy se sejdou na schůzi výboru ad hoc, který se skládá z jednoho zástupce každého smluvního státu, který je zvláště k tomuto účelu zmocněn svou vládou, aby se k této žádosti mohl vyjádřit. Rozhodnutí se v podobném případě přijímá dvoutřetinovou většinou smluvních států.

4. Tato procedura se může použít jen jestliže Úmluva bude ratifikována nejméně dvaceti ze států uvedených v článku 15.

Článek 17

Ratifikace této Úmluvy nebo přístup k ní se provádí uložením ratifikační listiny nebo listiny o přístupu u generálního ředitele Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu.

Článek 18

Tato Úmluva vstoupí v platnost měsíc po uložení páté ratifikační listiny, avšak výlučně ve vztahu ke státům, které uložily své ratifikační listiny. Pro každý

jiný stát vstoupí Úmluva v platnost měsíc po uložení jeho ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

Článek 19

1. Smluvní státy mohou tuto Úmluvu vypovědět.

2. Písemné oznámení vypovědi se uloží u generálního ředitele Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu.

3. Výpověď nabývá účinnosti dvanáct měsíců po obdržení oznámení o vypovědi. Avšak osoby, které požívaly výhod ustanovení této Úmluvy a které ještě studovaly na území jednoho smluvního státu, který vypoví tuto Úmluvu, budou moci dokončit započatý cyklus studií.

Článek 20

Generální ředitel Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu bude informovat smluvní státy a ostatní státy uvedené v článcích 15 a 16, jakož i Organizaci spojených národů, o uložení všech ratifikačních listin nebo listin o přístupu podle článku 17, jakož i o všech výpovědích podle článku 19 této Úmluvy.

Článek 21

Podle článku 102 Charty Organizace spojených národů bude tato Úmluva registrována v sekretariátě Organizace spojených národů na žádost generálního ředitele Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu.

Na důkaz čehož podepsaní řádně zmocnění zástupci podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Paříži dne 21. prosince 1979 v jazyce anglickém, španělském, francouzském a ruském, přičemž všechny čtyři texty mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu a jehož jedna ověřená kopie bude předána všem státům podle článků 15 a 16, jakož i Organizaci spojených národů

78

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 123 ods. 2 Zákonníka práce (úplné znenie č. 52/1989 Zb.) po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministersvom financií, cien a miezd Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov umenia, kultúry a spoločenských organizácií **výnos z 12. septembra 1989 č. MK 5247/1989-13, ktorým sa určujú nomenklatúry funkcií, kvalifikačné stupne a mzdové tarify umeleckých pracovníkov v organizáciách kultúry v pôsobnosti Ministerstva kultúry Slovenskej socialistickej republiky a v organizáciách kultúry riadených národnými výbormi.**

Výnos nadobudne účinnosť dňom uverejnenia tohto oznámenia v Zbierke zákonov.

Výnosom sa zrušuje úprava Ministerstva kultúry Slovenskej socialistickej republiky z 27. augusta 1982 č. MK 5542/1982-13/PaM, ktorou sa určuje nomenklatúra funkcií, kvalifikačných stupňov, mzdových taríf a pracovných úväzkov umeleckých pracovníkov.

Do výnosu možno nazrieť na Ministerstve kultúry Slovenskej republiky, v organizáciách riadených Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky, na odboroch kultúry krajských národných výborov na území Slovenskej republiky a na odbore kultúry Národného výboru hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy.

POZNÁMKY:

POZNÁMKY:

POZNÁMKY:

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra – **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 – Malá Strana, telefon 53 36 86 – **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, státní podnik (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 – Malá Strana, telefon: 53 38 41-9 – Vychází podle potřeby – **Roční předplatné činí 170,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. Účet pro předplatné: SBČs Praha 1, účet č. 19-706-011 – Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebraných výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí. V písemném styku vždy uvádějte šestimístné číslo vyúčtování. – **Distribuce předplatitelům:** SEVT, s. p. Tržiště 9, 118 16 Praha 1 – Malá Strana, telefon 53 38 41-9, **jednotlivé částky** lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 – Nusle, telefon 43 36 15, **za hotové v prodejnách SEVT:** Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 – Brno, Česká 14, telefon 265 72 – Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95, **v prodejnách Knihy:** České Budějovice, Žižkovo nám. 25, – Olomouc, nám. Míru 5, – Ostrava, Dimitrovova 14, a **ve vybrané síti prodejen PNS.** – Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55. Tisk: Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.